

32. søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

Jeg kommer fra en landsby i India. Jeg så hvor mange folk som kom til presten hver dag med stor respekt uansett hvilken religion de tilhørte. Alle viste en ting at presten er en Guds mann og han velsigner og at det hjelper. De kom til ham med forskjellige problemer. En mann klaget at på den andre, eller en mann trengte medisin, noen trengt mat og andre trengte å forklare noe. Hva er som viktig her, er at alle gikk tilbake hjem med fred i hjerte, forsonet og velsignet. Presten ble behandlet som en hyrde, leder, lærer, lege og god dommer.

I dagens første lesning hørte vi profet Elijah besøkte en by og der traff han en enke. Han var sulten og sliten. Derfor spurte han henne om litt vann og et stykke brød til å spise. Hun svarte at hun hadde bare en håndfull mel i krukken og litt olje i kruset. Hun tenkt å spise det sammen med sønnen sin og klarer seg for å dø etter det. Det sier noe om hennes fattigdom. Men profeten sa til henne, «Vær ikke redd! Gå hjem og bak først et lite brød av melet, og kom ut til meg med det! Siden kan du lage til noe for deg og din sønn. For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i kruset til den dag Herren sender regn over jorden». Vi hørte videre at hun gikk og gjorde som Elijah hadde sagt, og siden hadde de mat i lang tid, både han og hun og folket i hennes hus. Melkrukken ble ikke tom, og oljen i kruset tok ikke slutt. Det skjedde et mirakel.

Mennesker hadde stor respekt for de som kommer i Herrens navn og ønsket deres velsignelse. Abraham, etter at han inviterte Guds menn som var på vei til Sodoma og Gomorra, til sitt hjem, ble velsignet og fikk et barn da han var 100 år gammel. En gutt ga sine tre brød og to fisk, og mange tusen mennesker ble mett av dette med Jesu velsignelsen. Alt dette er en prototyp av eukaristien og det skjer i hver messe.

I den andre lesningen hørte vi at Kristus er den ypperste prest som ofret seg selv som en ofring en gang for alltid og for alle. Det gjorde han i sin miskunn for våre synder. Til slutt hørte vi at han skal komme igjen, ikke for syndenes skyld, men for å fullbyrde frelsen for dem som venter på ham. Og vi ønsker at vi selv er blant de som venter på ham.

I evangeliet underviser Jesus sine disipler i tempelet med eksempel av denne fattige enken som var der, at hun gav mer enn noen av de andre som la penger i kisten. Jesus sa, «For alle de andre gav av sin overflod, men hun gav sin fattigdom, alt hun eide, alt hun skulle hatt til å leve av». Det betyr at hennes tro på Gud var så stor at bare Gud er nok for henne. Jesus kjente hennes hjerte. Akkurat som i dagens første lesning enken som passet på profet Elijah, har vi i evangeliet en annen enke som gir oss godt eksempel av en total underkastelse til Gud. Det er ikke lett for oss å følge dette type eksempel, men det er ikke umulig å hjelpe den andre som trenger det. Jesus sa, «Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre» (Joh13,34-35). Vent ikke på en god dag for å gjøre noe godt for de andre som trenger det. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD